

HISTORIA RZEMIOSŁA OLESKIEGO

Olesno prastara osada miejska na skrzyżowaniu dwóch ważnych szlaków handlowych wiodących w Wroclawia do Krakowa i z Moraw na Kujawy, była w minionych wiekach ważnym ośrodkiem rzemieślniczo - handlowym na Śląsku Opolskim. Dogodne położenie Olesna sprzyjało rozwojowi wytwórczości rzemieślniczej.

Pierwsze wiadomości o istnieniu Cechu w Oleśnie pochodzą z początku XV wieku. Najwcześniej ukazuje się w źródłach Cech Sukienniczy- 1406 r. , następnie Cech Rzeźników - 1411 r. Cech wspólny jednoczący przedstawicieli rzemiosł nielicznie reprezentowanych powstał 1 listopada 1584r. Około 1783 roku były w Oleśnie następujące rzemiosła: 35 szewców, 19 kuśnierzy, 14 krawców, 13 płócienników, 12 sukienników, 12 kowali, 10 kapeluszników, 7 rzeźników, 6 bednarzy, 4 piekarzy, 4 ślusarzy i wielu rzemieślników mniej licznych branż.

W drugiej połowie XVIII wieku dominującymi rzemiosłami w Oleśnie były: szewstwo, kuśnierstwo, płóciennictwo, sukiennictwo, krawiectwo i kowalstwo. Na początku XIX wieku Olesno było silnym ośrodkiem rzemiosła sukienniczego, płóciennego, kapeluszy, kuśnierskiego na Górnym Śląsku.

Cech Rzemiosł Różnych (dawniej Cech Zbiorczy) po II wojnie rozpoczął działalność 25 listopada 1945r. W pierwszym roku istnienia Cech liczył 154 członków. Pierwszym Starszym Cechu był Jan Kurasiński- elektroinstalator. W 1958 roku Walne Zgromadzenie podjęło uchwałę o budowie „Domu Rzemiosła”. Budowa trwała 4 lata. Praca przy budowie odbywała się głównie w czynie społecznym. W dniu 21 czerwca 1964 roku nastąpiło uroczyste otwarcie „Domu Rzemiosła”.

[Kronika Piosenkarzy](#)

[Kronika Zespołów Muzycznych](#)

[Kronika Zespołów Wokalnych](#)

[Kronika Żywego Słowa](#)

[Socialistycznej Ojczyźnie Rzemiosło](#)

